

ОЦІНКА МОЖЛИВОСТЕЙ ЛІНІЙНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ УПРАВЛІННЯ ДСНС В УМОВАХ НС

Організаційна структура управління складається із взаємозв'язку окремих підсистем організації. Створення такої структури спрямоване насамперед на розподіл між окремими підрозділами ДСНС повноважень і відповідальності. При лінійно-функціональній структурі управління всю повноту влади бере на себе керівник, що очолює структурний підрозділ. Під час розробки конкретних питань і підготовки відповідних рішень, програм, планів йому допомагає спеціальний апарат, що складається з функціональних підрозділів (управлінь, відділів, секторів і т.д.).

В умовах дій з ліквідації наслідків НС з'явилася потреба в оцінці реальних можливостей лінійно-функціональної організаційної структури управління, яка існує в ДСНС України. Все гостріше стали висуватися для обговорення серед практиків питання щодо ефективної організаційної структури управління в умовах ліквідації наслідків НС. Тому тема даної статті є актуальною та потребує додаткового вивчення з огляду на об'єктивну необхідність подальшого підвищення ефективності діяльності ДСНС України на основі прискорення його технічного розвитку за рахунок реалізації новітніх досягнень науково-технічного прогресу.

Щоби система управління ДСНС України в умовах НС функціонувала як єдиний організм, необхідно налагодити взаємодію між створеними організаційними одиницями та окремими виконавцями. Це досягається шляхом створення механізмів координації. Це досягається шляхом створення механізмів координації між вертикальними і горизонтальними зв'язками організаційних структур управління.

Координація робіт – це процес узгодження дій усіх підсистем організації для досягнення її цілей.

Слід зазначити, що лінійно-функціональній організаційній структурі управління, що формувалася і удосконалювалася протягом багатьох десятиліть, притаманні наступні важливі переваги:

- забезпечує швидке здійснення дій з наказів і вказівок, що віддаються вищестоящими керівниками нижчестоячим, чому сприяє ієрархічність такої структури управління з її підпорядкуванням нижчестоячих керівників вищестоящим;

- передбачає формування функціональних підрозділів на основі їх спеціалізації, що сприяє підвищенню ефективності їх роботи. Кожний з них виконує чітко визначені функції, а всі разом - комплекс функцій, що забезпечують безперебійне функціонування системи в умовах локалізації і ліквідації НС. Розділення функцій полегшує управління функціональними підрозділами, дозволяє краще скоординувати їх діяльність;

- розподіл праці між функціональними підрозділами полегшує виконання завдань щодо підвищення ухвалення управлінських рішень, що сприяє загальному розширенню знань в рамках кожного функціонального підрозділу в ході поступового накопичення досвіду роботи;

- забезпечується швидке здійснення дій з розпоряджень, що приймаються, спускаються зверху «вниз», тобто досягається взаємодія між різними рівнями управління «по вертикалі» на основі зворотного зв'язку;

- створюється можливість для швидкого маневрування сил та засобів, швидкої накопичення наявних ресурсів для вирішення завдань, що формулюються керівниками вищого рівня.

Переваги лінійно-функціональної організаційної структури управління пояснюються тим, що вона являється надзвичайно стійкою стосовно управління не лише в умовах повсякденного функціонування цивільного захисту але і в умовах гострого дефіциту часу і швидкоплинності змін обстановки в умовах НС, де вона дозволяє досягати високого рівня накопичення і використання наявних на них ресурсів. Система управління з лінійно-функціональною організаційною структурою управління зазвичай мають чітко визначені

завдання, виконання яких контролюється на різних рівнях управління. Ці завдання в межах визначеного терміну, як правило не змінюється. Обмін інформацією між керівниками різного рівня здійснюється за допомогою використання внутрішньої системи зв'язку.

В процесі вивчення лінійно-функціональної організаційної структури управління нами було виявлено, що разом із зазначеними вище перевагами, їй притаманні певні недоліки. Головний з них - сповільненість процесу підготовки і ухвалення управлінських рішень. Висока ступінь централізації ухвалення рішень стосовно питань застосування сил та засобів, виявляється стримуючим чинником, що уповільнює весь процес ухвалення таких рішень, що, в свою чергу, знижує темпи усунення негативних наслідків при ліквідації НС.

При здійсненні будь-якої перебудови структури різко зростає коло питань, що вимагають рішення. У зв'язку з цим збільшується обсяг інформації, яку доводиться аналізувати і узагальнювати для підготовки і прийняття зростаючого числа рішень. Потік необхідних узгоджень, що збільшується, веде до перевантаження керівників, які користуються правом ухвалення таких рішень. Їм доводиться все частіше встановлювати пріоритет в розгляді пропозицій, що готуються і направляються до них, виділяючи найбільш важливі із їхньої точки зору питання. Поступово стає все більш очевидним, що їх фізичні можливості виявляються недостатніми для забезпечення процесу підготовки і ухвалення рішень. Починається неминуче обмеження швидкості цього процесу, що веде до загального уповільнення діяльності щодо ліквідації наслідків у результаті виникнення НС.

Тому, створення організаційної структури управління залежить від характеру проблем, що стоять перед ДСНС, наявності ресурсів, кваліфікованих виконавців, міри обґрунтованості нормативної та методичної бази й інших умов.

Література:

1. Друкер П. Ф. Практика менеджмента: Пер. с англ. - М.: СПб.; К.: Издательский дом "Вільямс", 2002. - 397 с.
2. Пушкар Р.М., Тарнавська Н.П. Менеджмент: теорія і практика. Посібник. – 2-ге вид., перероб. і доп. Тернопіль: Карт – бланк, 2003. – 490 с.